

Zimske pesni.

Padaj, padaj . . .

Padaj, padaj
Beli sneg,
Padi, padi
V dol in breg!

Hitro vozi
Zimski voz —
A nevaren
Je za nos.

Brž pobere
Se vesel,
Da ni mraza,
Bi še pel.

Skoraj burja
Strdi led,
Da se drsat
Gremo spet.

Če pokaže
Kje se kri,
Kdor junak je,
Mar mu ni.

Burja brije
Čez polje:
Pot pod noge,
V žep roké.

Kaj nas briga
Če je mraz?
Kje je vroče
Zimski čas?

Hajdi, zima,
Delaj led,
Da se drsat
Gremo spet!

Samko Cvetkov.

Zima v gozdu.

Oh tihí gozdiček, o mirni gozdíček,
Kako si samotén, kako zapuščen!
Kje tvoja lepota je, tvoje zelenje,
S katerim si bil okrašen?

Ah zdaj pa vse tihó in mirno je v tebi,
Ni videti cvetja, ni čuti glasu. —
Snežena odeja gostó te zakriva
In ziblje v mrtvaškem te snu.

Krilatcev nebrojnih po vejah je tvojih
Medavno še zbor neugnán gostolél,
Od jutranje zarje do mraka večera —
Še v noči je kdo zažgolél,

Le jelka otožna tam v sredi na straži
Edina še živozelena stoji —
Da spet se vrnila bo v igred cvetoča,
O nadeji tej govori.

Kazimir.

Starček ob studencu.

V spone si spet zakovan,
Bistri studenček ti;
Tožna gomila ravan
Srcu se mojemu zdi.

Ko bo pa prišla pomlad,
Prosto šumljal bodeš spet,
Jaz bom pa morda takrat
S črno odejo odet . . .

Slavko Slavič.

